

75 - UN ȘCHIOP SĂRIND DE BUCURIE

De Ziua Înălțării, poate că nu mergi la școală pentru că este sărbătoare în multe țări, dar ce s-a întâmplat în ziua aceea? Îți amintești? Isus s-a întors în cer; de aceea nu-L putem vedea. Dar ști că El continuă să acționeze? Nu a schimbat ceea ce a făcut când a fost pe pământ - binecuvântând, vindecând, mântuind - El o face și astăzi. Le-a spus ucenicilor Săi: „În numele Meu, veți face minuni mari”. Ei bine, acum vom descoperi prima vindecare care a fost săvârșită în Numele Lui după Înălțare. Vei găsi această poveste în Cartea Faptele Apostolilor la începutul capitolului 3.

Câțiva locuitori ai Ierusalimului ajung la Templu cu un prieten ai cărui ochi sunt plini de tristețe.

- Te punem aici, lângă această ușă?, îi spun ei.

- Da! Puneți-mă aici jos!

- Ne vom întoarce la tine în această seară. Să sperăm că oamenii îți vor da niște monede!

- Nu știu, vom vedea.

Stă pe jos și întinde mâna. Dar de ce nu merge să lucreze cu ceilalți, are doar patruzeci de ani? Pentru că îi este imposibil! Când s-a născut, tatăl și mama lui au aflat că băiețelul lor nu va putea niciodată să meargă, să sară sau să alerge. Picioarele și gleznelor nu-l pot ține. Este schilod, handicapat. Mereu stă jos sau se întinde. Dacă vrea să meargă undeva, trebuie să aștepte ca cineva să-l ducă. Trebuie să cerșească, dar de foarte multe ori, oamenii trec pe lângă el fără să se uite măcar la el.

Este ora trei după-amiaza și, în ziua aceea, Petru și Ioan se duc la Templu să se roage. Urmează să-i întâlnească pe ucenicii lui Isus, care au crescut în număr mare de când Duhul Sfânt s-a coborât peste ei în ziua de Rusalii. Urmează să se închine lui Dumnezeu.

Cerșetorul îi vede. Întinde mâna.

- Vă rog! Câțiva bănuți, sunt pentru mâncare!

Petru și Ioan se opresc. Îl privesc cu atenție și Petru îi spune:

- Uită-te la noi!

Șchiopul își ridică capul și îi fixează cu o privire plină de speranță. Cu siguranță acești oameni îmi vor da ceva, se gândește el. Poate sunt bogați?

Se așteaptă să-i vadă scoțând câteva monede.

Petru îi spune:

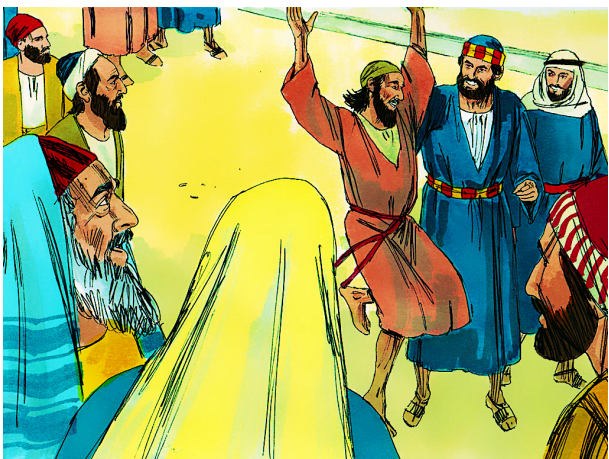
- N-am nici argint, nici aur!

Imaginează-ți! Într-o fracțiune de secundă speranța lui dispare.

- N-am nici argint, nici aur, dar am altceva și ți-l ofer: în numele lui Isus, scoală-te și mergi!

În timp ce vorbește, Petru îl ia de mâna dreaptă și îl ajută să se ridice. Imediat picioarele și gleznelor lui devin ferme și solide. Cu un salt, se ridică pe cele două picioare și deodată începe să meargă, să sară, să alerge. Sare de bucurie și strigă:

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Dar uite! Uite! Merg, sar, alerg, e prima dată în viața mea!

Merge înainte și înapoi fără să se oprească cu picioarele lui nou-nouțe. A intrat în curtea Templului împreună cu Petru și Ioan, cântând cu voce tare laudele lui Dumnezeu.

- Slavă lui Dumnezeu! Este minunat! Sunt vindecat! Este o minune!

Oamenii l-au privit cu uimire.

- Dar omul acesta, pare a fi șchiopul pe care îl vedeți mereu stând lângă poarta Templului!

- Da! Într-adevăr, el este! Îl recunosc. Ce înseamnă asta? Sunt uimit!

- Și eu!

Vestea acestei vindecări se răspândește și oamenii aleargă de peste tot.

- Haideți să vedem ce se întâmplă! Sunt sub pridvorul lui Solomon!

- Vin cu voi!

Sunt foarte entuziasmați, surprinși, dar și uimiți. Nu înțeleg și se întreabă:

- Cum se face că acest șchiop poate merge?

- Oare Dumnezeu l-a vindecat?

- Cred că sunt mai degrabă acei doi oameni care sunt lângă el?

Petru se ridică. Vrea să le răspundă la întrebări. Vorbind despre Isus acestei mulțimi, știe că își asumă riscul de a fi arestat de conducătorii Templului, dar nu se teme; este plin de Duhul Sfânt. El spune:

- De ce sunteți atât de mirați? De ce vă uitați la noi ca și cum noi am fi cei care l-am făcut pe acest om să umble? Noi nu avem nicio putere, dar în numele lui Isus a fost vindecat. Voi l-ați condamnat pe Isus, l-ați omorât, dar, după cum vedeți, Dumnezeu l-a înviat; El este viu. Această vindecare vă dovedește acest lucru. El a venit pe pământ ca să-și dea viața, pentru ca voi să nu rămâneți în răutatea voastră, în păcatele voastre, ci să fiți mântuiți. Pocățiți-vă, așadar, și credeți în El."

Îl ascultă pe Petru cu mare atenție, inimile le sunt atinse. Înțeleg cât de răi au fost. Probabil că mulți fuseseră printre cei care ceruseră moartea lui Isus. Nu credeau în învierea Lui, dar înainte de această mare minune săvârșită în numele lui Isus, își schimbă atitudinea și cer iertare lui Dumnezeu pentru inimile lor rele. Cred în Isus și devin ucenicii Lui.

Și ce se întâmplă cu omul care era schilod? Desigur, în curând va fi unul dintre ucenicii lui Isus; nu-i părăsește niciodată pe apostoli, este atât de fericit, viața lui este complet schimbată.

ȘI TU ȘI EU!

Dacă l-ai fi întrebat pe acest om schilod de ce are nevoie, ce ți-ar fi răspuns? Am nevoie de niște bani ca să cumpăr ceva de mâncare! Petru nu i-a dat niciun ban, dar ceea ce i-a dat, în numele lui Isus, valora mai mult decât tot aurul din lume.

Înțelegeți de ce? Vă sugerez să vă gândiți la asta singuri sau cu părinții voștri, cu prietenii voștri. Vă puteți imagina viața acestui om după vindecare, ce a făcut, unde s-a dus, ce a spus și ce nu a mai spus, ce a crezut. Totul s-a schimbat.

Și tu, astăzi, crezi că Isus este viu, că te iubește și că încă face minuni?

ȘI NOI, PĂRINȚII!

„În numele lui Isus” nu este o formulă magică care ar aduce binecuvântarea lui Dumnezeu. Când Isus spune să ne rugăm în Numele Lui pentru vindecarea bolnavilor, El vorbește ucenicilor Săi, credincioși fideli Cuvântului Său, umpluți de Duhul Sfânt.

Vindecarea acestui om schilod este prima minune după Înălțare, dar nu este ultima. Este scris că multe semne și minuni se făceau prin apostoli și că Domnul adăuga în fiecare zi la Biserică pe cei care erau mântuiți. Vă încurajez să împărtășiți cu copiii voștri povești recente de vindecare, care le vor întări credința și le vor aduce bucurie.